

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

¹ παυλος
δουλος
ιησου
χριστου
κλητος
αποστολος
αφωρισμενος
εις
ευαγγελιον
θεου
² ο
προεπηγγειλατο
δια
των
προφητων
αυτου
εν
γραφαις
αγιας
³ περι
του
ιου
αυτου
του
γενομενου
εκ
σπερματος
δαυιδ
κατα
σαρκα
⁴ του
ορισθεντος
ιου

θεου
εν
δυναμει
κατα
πνευμα
αγιωσυνης
εξ
αναστασεως
νεκρων
ιησου
χριστου
του
κυριου
ημων
⁵ δι
ου
ελαβομεν
χαριν
και
αποστολην
εις
υπακοην
πιστεως
εν
πασιν
τοις
εθνεσιν
υπερ
του
ονοματος
αυτου
⁶ εν
οις
εστε
και
υμεις
κλητοι
ιησου

χριστου
⁷ πασιν
τοις
ουσιν
εν
ρωμη
αγαπητοις
θεου
κλητοις
αγιοις
χαρις
υμιν
και
ειρηνη
απο
θεου
πατρος
ημων
και
κυριου
ιησου
χριστου
⁸ πρωτον
μεν
ευχαριστω
τω
θεω
μου
δια
ιησου
χριστου
υπερ
παντων
υμων
οτι
η
πιστις
υμων

καταγγελλεται
εν
ολω
τω
κοσμω
⁹ μαρτυς
γαρ
μου
εστιν
ο
θεος
ω
λατρευω
εν
τω
πνευματι
μου
εν
τω
ευαγγελιω
του
υιου
αυτου
ως
αδιαλειπτως
μνειαν
υμων
ποιουμαι
¹⁰ παντοτε
επι
των
προσευχων
μου
δεομενος
ει
πως
ηδη
ποτε

ευοδωθησομαι
εν
τω
θεληματι
του
θεου
ελθειν
προς
υμας
¹¹ επιποθω
γαρ
ιδειν
υμας
ινα
τι
μεταδω
χαρισμα
υμιν
πνευματικον
εις
το
στηριχθηναι
υμας
¹² τουτο
δε
εστιν
συμπαρακληθηναι
εν
υμιν
δια
της
εν
αλληλοις
πιστεως
υμων
τε
και
εμου

13 ου
θελω
δε
υμας
αγνοειν
αδελφοι
οτι
πολλακις
προεθεμην
ελθειν
προς
υμας
και
εκωλυθην
αχρι
του
δευρο
ινα
τινα
καρπον
σχω
και
εν
υμιν
καθως
και
εν
τοις
λοιποις
εθνεσιν
14 ελλησιν
τε
και
βαρβαροις
σοφοις
τε
και
ανοητοις

οφειλετης
ειμι
¹⁵ ουτως
το
κατ
εμε
προθυμον
και
υμιν
τοις
εν
ρωμη
ευαγγελισασθαι
¹⁶ ου
γαρ
επαισχυνομαι
το
ευαγγελιον
του
χριστου
δυναμεις
γαρ
θεου
εστιν
εις
σωτηριαν
παντι
τω
πιστευοντι
ιουδαιω
τε
πρωτον
και
ελληνι
¹⁷ δικαιοσυνη
γαρ
θεου
εν

αυτω
αποκαλυπτεται
εκ
πιστεως
εις
πιστιν
καθως
γεγραπται
ο
δε
δικαιος
εκ
πιστεως
ζησεται
¹⁸ αποκαλυπτεται
γαρ
οργη
θεου
απ
ουρανου
επι
πασαν
ασεβειαν
και
αδικιαν
ανθρωπων
των
την
αληθειαν
εν
αδικια
κατεχοντων
¹⁹ διοτι
το
γνωστον
του
θεου
φανερων

ΕΣΤΙΝ
ΕΝ
αυτοις
ο
γαρ
θεος
αυτοις
εφανερωσεν
²⁰ τα
γαρ
αορατα
αυτου
απο
κτισεως
κοσμου
τοις
ποιημασιν
νοουμενα
καθοραται
η
τε
αιδιος
αυτου
δυναμις
και
θειοτης
εις
το
ειναι
αυτους
αναπολογητους
²¹ διοτι
γνοντες
τον
θεον
ουχ
ως
θεον

εδοξασαν
η
ευχαριστησαν
αλλ
εματαιωθησαν
εν
τοις
διαλογισμοις
αυτων
και
εσκοτισθη
η
ασυνετος
αυτων
καρδια
²² φασκοντες
ειναι
σοφοι
εμωρανθησαν
²³ και
ηλλαξαν
την
δοξαν
του
αφθαρτου
θεου
εν
ομοιωματι
εικονος
φθαρτου
ανθρωπου
και
πετεινων
και
τετραποδων
και
ερπετων

24 διο
και
παρεδωκεν
αυτους
ο
θεος
εν
ταις
επιθυμιας
των
καρδιων
αυτων
εις
ακαθαρσιν
του
ατιμαζεσθαι
τα
σωματα
αυτων
εν
εαυτοις
25 οιτινες
μετηλλαξαν
την
αληθειαν
του
θεου
εν
τω
ψευδει
και
εσεβασθησαν
και
ελατρευσαν
τη
κτισει
παρα
τον

κτισαντα
ος
εστιν
ευλογητος
εις
τους
αιωνας
αμην
²⁶ δια
τουτο
παρεδωκεν
αυτους
ο
θεος
εις
παθη
ατιμιας
αι
τε
γαρ
θηλειαι
αυτων
μετηλλαξαν
την
φυσικην
χρησιν
εις
την
παρα
φυσιν
²⁷ ομοιως
τε
και
οι
αρρενες
αφεντες
την
φυσικην

χρησιν
της
θηλειας
εξεκαυθησαν
εν
τη
ορεξει
αυτων
εις
αλληλους
αρσενες
εν
αρσεσιν
την
ασχημοσυνην
κατεργαζομενοι
και
την
αντιμισθιαν
ην
εδει
της
πλανης
αυτων
εν
εαυτοις
απολαμβανοντες
²⁸ και
καθως
ουκ
εδοκιμασαν
τον
θεον
εχειν
εν
επιγνωσει
παρεδωκεν

αυτους
ο
θεος
εις
αδοκιμον
νουν
ποιειν
τα
μη
καθηκοντα
²⁹ πεπληρωμενους
παση
αδικια
πορνεια
πονηρια
πλεονεξια
κακια
μεστους
φθονου
φονου
εριδος
δολου
κακοηθειας
ψιθυριστας
³⁰ καταλαλους
θεοστυγεις
υβριστας
υπερηφανους
αλαζονας
εφευρετας
κακων
γονευσιν
απειθεις
³¹ ασυνετους
ασυνθετους
αστοργους

ασπονδους
ανελημονας
³² οιτινες
το
δικαιωμα
του
θεου
επιγνοντες
οτι
οι
τα
τοιαυτα
πρασσοντες
αξιοι
θανατου
εισιν
ου
μονον
αυτα
ποιουσιν
αλλα
και
συνευδοκουσιν
τοις
πρασσουσιν

2

¹ διο
αναπολογητος
ει
ω
ανθρωπε
πας
ο
κρινων
εν
ω
γαρ

κρινεις
τον
ετερον
σεαυτον
κατακρινεις
τα
γαρ
αυτα
πρασσεις
ο
κρινων
²οιδαμεν
δε
οτι
το
κριμα
του
θεου
εστιν
κατα
αληθειαν
επι
τους
τα
τοιαυτα
πρασσοντας
³λογιζη
δε
τουτο
ω
ανθρωπε
ο
κρινων
τους
τα
τοιαυτα
πρασσοντας
και

ποιων
αυτα
οτι
συ
εκφευξη
το
κριμα
του
θεου
⁴ η
του
πλουτου
της
χρηστοτητος
αυτου
και
της
ανοχης
και
της
μακροθυμιας
καταφρονεις
αγνωων
οτι
το
χρηστον
του
θεου
εις
μετανοιαν
σε
αγει
⁵ κατα
δε
την
σκληροτητα
σου
και
αμετανοητον

καρδιαν
θησαυριζεις
σεαυτω
οργην
εν
ημερα
οργης
και
αποκαλυψεως
και
δικαιοκρισιας
του
θεου
⁶ ος
αποδωσει
εκαστω
κατα
τα
εργα
αυτου
⁷ τοις
μεν
καθ
υπομονην
εργου
αγαθου
δοξαν
και
τιμην
και
αφθαρσιαν
ζητουσιν
ζωην
αιωνιον
⁸ τοις
δε
εξ

εριθειας
και
απειθουσιν
μεν
τη
αληθεια
πειθομενοις
δε
τη
αδικια
θυμος
και
οργη
⁹ θλιψις
και
στενοχωρια
επι
πασαν
ψυχην
ανθρωπου
του
κατεργαζομενου
το
κακον
ιουδαιου
τε
πρωτον
και
ελληνος
¹⁰ δοξα
δε
και
τιμη
και
ειρηνη
παντι
τω
εργαζομενω

το
αγαθον
ιουδαιω
τε
πρωτον
και
ελληνι
¹¹ ου
γαρ
εστιν
προσωποληψια
παρα
τω
θεω
¹² οσοι
γαρ
ανομως
ημαρτον
ανομως
και
απολουνται
και
οσοι
εν
νομω
ημαρτον
δια
νομου
κριθησονται
¹³ ου
γαρ
οι
ακροαται
του
νομου
δικαιοι
παρα
τω

θεω
αλλ
οι
ποιηται
του
νομου
δικαιωθησονται
¹⁴ οταν
γαρ
εθνη
τα
μη
νομον
εχοντα
φυσει
τα
του
νομου
ποιη
ουτοι
νομον
μη
εχοντες
εαυτοις
εισιν
νομος
¹⁵ οιτινες
ενδεικνυνται
το
εργον
του
νομου
γραπτον
εν
ταις
καρδιαις
αυτων
συμμαρτυρουσης

αυτων
της
συνειδησεως
και
μεταξυ
αλληλων
των
λογισμων
κατηγορουντων
η
και
απολογουμενων
¹⁶ εν
ημερα
οτε
κρινει
ο
θεος
τα
κρυπτα
των
ανθρωπων
κατα
το
ευαγγελιον
μου
δια
ιησου
χριστου
¹⁷ ιδε
συ
ιουδαιος
επονομαζη
και
επαναπαυη
τω
νομω
και

καυχασαι
εν
θεω
¹⁸ και
γινωσκεις
το
θελημα
και
δοκιμαζεις
τα
διαφεροντα
κατηχουμενος
εκ
του
νομου
¹⁹ πεποιθας
τε
σεαυτον
οδηγον
ειναι
τυφλων
φως
των
εν
σκοτει
²⁰ παιδευτην
αφρονων
διδασκαλον
νηπιων
εχοντα
την
μορφωσιν
της
γνωσεως
και
της
αληθειας
εν
τω

νομω

²¹ ο

ουν

διδασκων

ετερον

σεαυτον

ου

διδασκεις

ο

κηρυσσων

μη

κλεπτειν

κλεπτεις

²² ο

λεγων

μη

μοιχευειν

μοιχευεις

ο

βδελυσσομενος

τα

ειδωλα

ιεροσυλεις

²³ ος

εν

νομω

καυχασαι

δια

της

παραβασεως

του

νομου

τον

θεον

ατιμαζεις

²⁴ το

γαρ

ονομα

του
θεου
δι
υμας
βλασφημείται
εν
τοις
εθνεσιν
καθως
γεγραπται
²⁵ περιτομη
μεν
γαρ
ωφελει
εαν
νομον
πρασης
εαν
δε
παραβατης
νομου
ης
η
περιτομη
σου
ακροβυστια
γεγονεν
²⁶ εαν
ουν
η
ακροβυστια
τα
δικαιωματα
του
νομου
φυλασση
ουχι
η

ακροβυστια
αυτου
εις
περιτομην
λογισθησεται
²⁷ και
κρινει
η
εκ
φυσεως
ακροβυστια
τον
νομον
τελουσα
σε
τον
δια
γραμματος
και
περιτομης
παραβατην
νομου
²⁸ ου
γαρ
ο
εν
τω
φανερω
ιουδαιος
εστιν
ουδε
η
εν
τω
φανερω
εν
σαρκι
περιτομη

29 αλλ
 ο
 εν
 τω
 κρυπτω
 ιουδαιος
 και
 περιτομη
 καρδιας
 εν
 πνευματι
 ου
 γραμματι
 ου
 ο
 επαινος
 ουκ
 εξ
 ανθρωπων
 αλλ
 εκ
 του
 θεου

3

1 τι
 ουν
 το
 περισσον
 του
 ιουδαιου
 η
 τις
 η
 ωφελεια
 της
 περιτομης
 2 πολυ

κατα
παντα
τροπον
πρωτον
μεν
γαρ
οτι
επιστευθησαν
τα
λογια
του
θεου
³τι
γαρ
ει
ηπιστησαν
τινες
μη
η
απιστια
αυτων
την
πιστιν
του
θεου
καταργησει
⁴μη
γενοιτο
γινεσθω
δε
ο
θεος
αληθης
πας
δε
ανθρωπος
ψευστης
καθως

γεγραπται
οπως
αν
δικαιωθης
εν
τοις
λογοις
σου
και
νικησης
* εν
τω
κρινεσθαι
σε
⁵ ει
δε
η
αδικια
ημων
θεου
δικαιοσυνην
συνιστησιν
τι
ερουμεν
μη
αδικος
ο
θεος
ο
επιφερων
την
οργην
κατα
ανθρωπον
λεγω
⁶ μη

* 3:4 νικησης Variant: νικησεις

γενοιτο
επει
πως
κρινει
ο
θεος
τον
κοσμον
⁷ ει
γαρ
η
αληθεια
του
θεου
εν
τω
εμω
ψευσματι
επερισσευσεν
εις
την
δοξαν
αυτου
τι
ετι
καγω
ως
αμαρτωλος
κρινομαι
⁸ και
μη
καθως
βλασφημουμεθα
και
καθως
φασιν
τινες
ημας

λεγειν
οτι
ποιησωμεν
τα
κακα
ινα
ελθη
τα
αγαθα
ων
το
κριμα
ενδικον
εστιν
⁹τι
ουν
προεχομεθα
ου
παντως
προητιασαμεθα
γαρ
ιουδαιους
τε
και
ελληνας
παντας
υφ
αμαρτιαν
ειναι
¹⁰καθως
γεγραπται
οτι
† ουκ
εστιν
δικαιος
ουδε
εις

† 3:10 οτι Variant: OMIT οτι

11 ουκ
εστιν
ο
συνιων
ουκ
εστιν
ο
εκζητων
τον
θεον
12 παντες
εξεκλιναν
αμα
ηχρειωθησαν
ουκ
εστιν
ποιων
χρηστοτητα
ουκ
εστιν
εως
ενος
13 ταφος
ανεωγμενος
ο
λαρυγξ
αυτων
ταις
γλωσσαις
αυτων
εδολιουσαν
ιος
ασπιδων
υπο
τα
χειλη
αυτων
14 ων

το
στομα
αρας
και
πικριας
γεμει
¹⁵ οξεις
οι
ποδες
αυτων
εκχεαι
αιμα
¹⁶ συντριμμα
και
ταλαιπωρια
εν
ταις
οδοις
αυτων
¹⁷ και
οδον
ειρηνης
ουκ
εγνωσαν
¹⁸ ουκ
εστιν
φοβος
θεου
απεναντι
των
οφθαλμων
αυτων
¹⁹ οίδαμεν
δε
οτι
οσα
ο
νομος

λεγει
τοις
εν
τω
νομω
λαλει
ινα
παν
στομα
φραγη
και
υποδικος
γενηται
πας
ο
κοσμος
τω
θεω
²⁰ διοτι
εξ
εργων
νομου
ου
δικαιωθησεται
πασα
σαρξ
ενωπιον
αυτου
δια
γαρ
νομου
επιγνωσις
αμαρτιας
²¹ νυνι
δε
χωρις
νομου
δικαιοσυνη

θεου
πεφανερωται
μαρτυρουμενη
υπο
του
νομου
και
των
προφητων
²² δικαιοσυνη
δε
θεου
δια
πιστεως
ιησου
χριστου
εις
παντας
και
επι
παντας
τους
πιστευοντας
ου
γαρ
εστιν
διαστολη
²³ παντες
γαρ
ημαρτον
και
υστερουνται
της
δοξης
του
θεου
²⁴ δικαιουμενοι
δωρεαν

τη
αυτου
χαριτι
δια
της
απολυτρωσεως
της
εν
χριστω
ιησου
²⁵ον
προεθετο
ο
θεος
ιλαστηριον
δια
της
πιστεως
εν
τω
αυτου
αιματι
εις
ενδειξιν
της
δικαιοσυνης
αυτου
δια
την
παρεσιν
των
προγεγονοτων
αμαρτηματων
²⁶εν
τη
ανοχη
του
θεου

προς
ενδειξιν
της
δικαιοσυνης
αυτου
εν
τω
νυν
καιρω
εις
το
ειναι
αυτον
δικαιον
και
δικαιουντα
τον
εκ
πιστεως
ιησου
²⁷ που
ουν
η
καυχησις
εξεκλεισθη
δια
ποιου
νομου
των
εργων
ουχι
αλλα
δια
νομου
πιστεως
²⁸ λογιζομεθα
ουν
πιστει

δικαιουσθαι
ανθρωπον
χωρις
εργων
νομου
²⁹ η
ιουδαιων
ο
θεος
μονον
ουχι
δε
και
εθνων
ναι
και
εθνων
³⁰ επειπερ
εις
ο
θεος
ος
δικαιωσει
περιτομην
εκ
πιστεως
και
ακροβυστιαν
δια
της
πιστεως
³¹ νομον
ουν
καταργουμεν
δια
της
πιστεως
μη

γενοιτο
αλλα
νομον
ιστωμεν

4

¹τι
ουν
ερουμεν
αβρααμ
τον
πατερα
ημων
ευρηκεναι
κατα
σαρκα
²ει
γαρ
αβρααμ
εξ
εργων
εδικαιωθη
εχει
καυχημα
αλλ
ου
προς
τον
θεον
³τι
γαρ
η
γραφη
λεγει
επιστευσεν
δε
αβρααμ

τω
θεω
και
ελογισθη
αυτω
εις
δικαιοσυνην
⁴ τω
δε
εργαζομενω
ο
μισθος
ου
λογιζεται
κατα
χαριν
αλλα
κατα
οφειλημα
⁵ τω
δε
μη
εργαζομενω
πιστευοντι
δε
επι
τον
δικαιουντα
τον
ασεβη
λογιζεται
η
πιστις
αυτου
εις
δικαιοσυνην
⁶ καθαπερ
και

δαυιδ
λεγει
τον
μακαρισμον
του
ανθρωπου
ω
ο
θεος
λογιζεται
δικαιοσυνην
χωρις
εργων
⁷ μακαριοι
ων
αφεθησαν
αι
ανομιαι
και
ων
επεκαλυφθησαν
αι
αμαρτιαι
⁸ μακαριος
ανηρ
ω
ου
μη
λογισηται
κυριος
αμαρτιαν
⁹ ο
μακαρισμος
ουν
ουτος
επι
την
περιτομην

η
και
επι
την
ακροβυστιαν
λεγομεν
γαρ
οτι
ελογισθη
τω
αβρααμ
η
πιστις
εις
δικαιοσυνην
¹⁰ πως
ουν
ελογισθη
εν
περιτομη
οντι
η
εν
ακροβυστια
ουκ
εν
περιτομη
αλλ
εν
ακροβυστια
¹¹ και
σημειον
ελαβεν
περιτομης
σφραγιδα
της
δικαιοσυνης
της

πιστεως
της
εν
τη
ακροβυστια
εις
το
ειναι
αυτον
πατερα
παντων
των
πιστευοντων
δι
ακροβυστιας
εις
το
λογισθηναι
και
αυτοις
την
δικαιοσυνην
¹² και
πατερα
περιτομης
τοις
ουκ
εκ
περιτομης
μονον
αλλα
και
τοις
στοιχουσιν
τοις
ιχνεσιν
της
πιστεως

της
εν
τη
ακροβυστια
του
πατρος
ημων
αβρααμ
¹³ ου
γαρ
δια
νομου
η
επαγγελια
τω
αβρααμ
η
τω
σπερματι
αυτου
το
κληρονομον
αυτον
ειναι
του
κοσμου
αλλα
δια
δικαιοσυνης
πιστεως
¹⁴ ει
γαρ
οι
εκ
νομου
κληρονομοι
κεκενωται
η

πιστις
και
κατηρηται
η
επαγγελια
¹⁵ ο
γαρ
νομος
οργην
κατεργαζεται
ου
γαρ
ουκ
εστιν
νομος
ουδε
παραβασις
¹⁶ δια
τουτο
εκ
πιστεως
ινα
κατα
χαριν
εις
το
ειναι
βεβαιαν
την
επαγγελιαν
παντι
τω
σπερματι
ου
τω
εκ
του
νομου

μονον
αλλα
και
τω
εκ
πιστεως
αβρααμ
ος
εστιν
πατηρ
παντων
ημων
¹⁷ καθως
γεγραπται
οτι
πατερα
πολλων
εθνων
τεθεικα
σε
κατεναντι
ου
επιστευσεν
θεου
του
ζωοποιουντος
τους
νεκρους
και
καλουντος
τα
μη
οντα
ως
οντα
¹⁸ ος
παρ
ελπιδα

επ
ελπιδι
επιστευσεν
εις
το
γενεσθαι
αυτον
πατερα
πολλων
εθνων
κατα
το
ειρημενον
ουτως
εσται
το
σπερμα
σου
¹⁹ και
μη
ασθηνησας
τη
πιστει
ου
κατενοησεν
το
εαυτου
σωμα
ηδη
νεκρωμενον
εκατονταετης
που
υπαρχων
και
την
νεκρωσιν
της
μητρας
σαρρας

20 εις
δε
την
επαγγελιαν
του
θεου
ου
διεκριθη
τη
απιστια
αλλ
ενεδυναμωθη
τη
πιστει
δους
δοξαν
τω
θεω
21 και
πληροφορηθεις
οτι
ο
επηγγελται
δυνατος
εστιν
και
ποιησαι
22 διο
και
ελογισθη
αυτω
εις
δικαιοσυνην
23 ουκ
εγραφη
δε
δι
αυτον

μονον
οτι
ελογισθη
αυτω
²⁴αλλα
και
δι
ημας
οις
μελλει
λογιζεσθαι
τοις
πιστευουσιν
επι
τον
εγειραντα
ιησουν
τον
κυριον
ημων
εκ
νεκρων
²⁵ος
παρεδοθη
δια
τα
παραπτωματα
ημων
και
ηγερθη
δια
την
δικαιωσιν
ημων

5

¹ δικαιοθεντες
ουν

ΕΚ
πιστεως
ειρηνην
εχομεν
* προς
τον
θεον
δια
του
κυριου
ημων
ιησου
χριστου
² δι
ου
και
την
προσαγωγην
εσχηκαμεν
τη
πιστει
εις
την
χαριν
ταυτην
εν
η
εστηκαμεν
και
καυχωμεθα
επ
ελπιδι
της
δοξης
του
θεου
³ ου

* 5:1 εχομεν Variant: εχωμεν

μονον
δε
αλλα
και
καυχωμεθα
εν
ταις
θλιψεσιν
ειδοτες
οτι
η
θλιψις
υπομονην
κατεργαζεται
4 η
δε
υπομονη
δοκιμην
η
δε
δοκιμη
ελπιδα
5 η
δε
ελπις
ου
καταισχυνει
οτι
η
αγαπη
του
θεου
εκκεχυται
εν
ταις
καρδιαις
ημων

δια
πνευματος
αγιου
του
δοθεντος
ημιν
⁶ ετι
γαρ
χριστος
οντων
ημων
ασθενων
κατα
καιρον
υπερ
ασεβων
απεθανεν
⁷ μολις
γαρ
υπερ
δικαιου
τις
αποθανειται
υπερ
γαρ
του
αγαθου
ταχα
τις
και
τολμα
αποθανειν
⁸ συνιστησιν
δε
την
εαυτου
αγαπην
εις

ημας
ο
θεος
οτι
ετι
αμαρτωλων
οντων
ημων
χριστος
υπερ
ημων
απεθανεν
⁹ πολλω
ουν
μαλλον
δικαιωθεντες
νυν
εν
τω
αιματι
αυτου
σωθησομεθα
δι
αυτου
απο
της
οργης
¹⁰ ει
γαρ
εχθροι
οντες
κατηλλαγημεν
τω
θεω
δια
του
θανατου
του

υιου
αυτου
πολλω
μαλλον
καταλλαγεντες
σωθησομεθα
εν
τη
ζωη
αυτου
¹¹ ου
μονον
δε
αλλα
και
καυχωμενοι
εν
τω
θεω
δια
του
κυριου
ημων
ιησου
χριστου
δι
ου
νυν
την
καταλλαγην
ελαβομεν
¹² δια
τουτο
ωσπερ
δι
ενος
ανθρωπου

η
αμαρτια
εις
τον
κοσμον
εισηλθεν
και
δια
της
αμαρτιας
ο
θανατος
και
ουτως
εις
παντας
ανθρωπους
ο
θανατος
διηλθεν
εφ
ω
παντες
ημαρτον
¹³ αχρι
γαρ
νομου
αμαρτια
ην
εν
κοσμω
αμαρτια
δε
ουκ
ελλογεται
μη
οντος
νομου

¹⁴ αλλ
εβασιλευσεν
ο
θανατος
απο
αδαμ
μεχρι
μωυσεως
† και
επι
τους
μη
αμαρτησαντας
επι
τω
ομοιωματι
της
παραβασεως
αδαμ
ος
εστιν
τυπος
του
μελλοντος
¹⁵ αλλ
ουχ
ως
το
παραπτωμα
ουτως
και
το
χαρισμα
ει
γαρ
τω
του

† 5:14 μωυσεως Variant: μωσεως

ενος
παραπτωματι
οι
πολλοι
απεθανον
πολλω
μαλλον
η
χαρις
του
θεου
και
η
δωρεα
εν
χαριτι
τη
του
ενος
ανθρωπου
ιησου
χριστου
εις
τους
πολλους
επερισσευσεν
¹⁶ και
ουχ
ως
δι
ενος
αμαρτησαντος
το
δωρημα
το
μεν
γαρ
κριμα

εξ
ενος
εις
κατακριμα
το
δε
χαρισμα
εκ
πολλων
παραπτωματων
εις
δικαιωμα
¹⁷ ει
γαρ
τω
του
ενος
παραπτωματι
ο
θανατος
εβασιλευσεν
δια
του
ενος
πολλω
μαλλον
οι
την
περισσειαν
της
χαριτος
και
της
δωρεας
της
δικαιοσυνης
λαμβανοντες
εν

ζωη
βασιλευσουσιν
δια
του
ενος
ιησου
χριστου
¹⁸ αρα
ουν
ως
δι
ενος
παραπτωματος
εις
παντας
ανθρωπους
εις
κατακριμα
ουτως
και
δι
ενος
δικαιωματος
εις
παντας
ανθρωπους
εις
δικαιωσιν
ζωης
¹⁹ ωσπερ
γαρ
δια
της
παρακοης
του
ενος
ανθρωπου

αμαρτωλοι
κατεσταθησαν
οι
πολλοι
ουτως
και
δια
της
υπακοης
του
ενος
δικαιοι
κατασταθησονται
οι
πολλοι
²⁰ νομος
δε
παρεισηλθεν
ινα
πλεοναση
το
παραπτωμα
ου
δε
επλεονασεν
η
αμαρτια
υπερεπερισσευσεν
η
χαρις
²¹ ινα
ωσπερ
εβασιλευσεν
η
αμαρτια
εν
τω
θανατω

ουτως
 και
 η
 χαρις
 βασιλευση
 δια
 δικαιοσυνης
 εις
 ζωην
 αιωνιον
 δια
 ιησου
 χριστου
 του
 κυριου
 ημων

6

¹τι
 ουν
 ερομεν
 επιμενομεν
 * τη
 αμαρτια
 ινα
 η
 χαρις
 πλεοναση
²μη
 γενοιτο
 οιτινες
 απεθανομεν
 τη
 αμαρτια
 πως
 ετι

* **6:1** επιμενομεν Variant: επιμενωμεν OR επιμενουμεν

ζησομεν
εν
αυτη
³ η
αγνοειτε
οτι
οσοι
εβαπτισθημεν
εις
χριστον
ιησουν
εις
τον
θανατον
αυτου
εβαπτισθημεν
⁴ συνεταφημεν
ουν
αυτω
δια
του
βαπτισματος
εις
τον
θανατον
ινα
ωσπερ
ηγερθη
χριστος
εκ
νεκρων
δια
της
δοξης
του
πατρος
ουτως
και

ημεις
εν
καινοτητι
ζωης
περιπατησωμεν
⁵ ει
γαρ
συμφυτοι
γεγοναμεν
τω
ομοιωματι
του
θανατου
αυτου
αλλα
και
της
αναστασεως
εσομεθα
⁶ τουτο
γινωσκοντες
οτι
ο
παλαιος
ημων
ανθρωπος
συνεσταυρωθη
ινα
καταργηθη
το
σωμα
της
αμαρτιας
του
μηκετι
δουλευειν
ημας
τη

αμαρτια
7 ο
γαρ
αποθανων
δεδικαιωται
απο
της
αμαρτιας
8 ει
δε
απεθανομεν
συν
χριστω
πιστευομεν
οτι
και
συζησομεν
αυτω
9 ειδοτες
οτι
χριστος
εγερθεις
εκ
νεκρων
ουκετι
αποθνησκει
θανατος
αυτου
ουκετι
κυριευει
10 ο
γαρ
απεθανεν
τη
αμαρτια
απεθανεν
εφαπαξ
ο

δε
ζη
ζη
τω
θεω
¹¹ ουτως
και
υμεις
λογιζεσθε
εαυτους
νεκρους
μεν
ειναι
τη
αμαρτια
ζωντας
δε
τω
θεω
εν
χριστω
ιησου
τω
κυριω
ημων
¹² μη
συν
βασιλευετω
η
αμαρτια
εν
τω
θνητω
υμων
σωματι
εις
το
υπακουειν

αυτη
εν
ταις
επιθυμiais
αυτου
¹³ μηδε
παριστανετε
τα
μελη
υμων
οπλα
αδικιας
τη
αμαρτια
αλλα
παραστησατε
εαυτους
τω
θεω
ως
εκ
νεκρων
ζωντας
και
τα
μελη
υμων
οπλα
δικαιοσυνης
τω
θεω
¹⁴ αμαρτια
γαρ
υμων
ου
κυριευσει
ου
γαρ

εστε
υπο
νομον
αλλ
υπο
χαριν
¹⁵τι
ουν
αμαρτησομεν
οτι
ουκ
εσμεν
υπο
νομον
αλλ
υπο
χαριν
μη
γενοιτο
¹⁶ουκ
οιδατε
οτι
ω
παριστανετε
εαυτους
δουλους
εις
υπακοην
δουλοι
εστε
ω
υπακουετε
ητοι
αμαρτιας
εις
θανατον
η
υπακοης

εις
δικαιοσυνην
¹⁷ χαρις
δε
τω
θεω
οτι
ητε
δουλοι
της
αμαρτιας
υπηκουσατε
δε
εκ
καρδιας
εις
ον
παρεδοθητε
τυπον
διδαχης
¹⁸ ελευθερωθεντες
δε
απο
της
αμαρτιας
εδουλωθητε
τη
δικαιοσυνη
¹⁹ ανθρωπινον
λεγω
δια
την
ασθενειαν
της
σαρκος
υμων
ωσπερ

γάρ
παρεστησατε
τα
μελη
υμων
δουλα
τη
ακαθαρσια
και
τη
ανομια
εις
την
ανομιαν
ουτως
νυν
παραστησατε
τα
μελη
υμων
δουλα
τη
δικαιοσυνη
εις
αγιασμον
²⁰στε
γάρ
δουλοι
ητε
της
αμαρτιας
ελευθεροι
ητε
τη
δικαιοσυνη
²¹τινα
ουν
καρπον

ειχετε
τοτε
εφ
οις
νυν
επαισχυνεσθε
το
γαρ
τελος
εκεινων
θανατος
²² νυνι
δε
ελευθερωθεντες
απο
της
αμαρτιας
δουλωθεντες
δε
τω
θεω
εχετε
τον
καρπον
υμων
εις
αγιασμον
το
δε
τελος
ζωην
αιωνιον
²³ τα
γαρ
οψωνια
της
αμαρτιας
θανατος

το
δε
χαρισμα
του
θεου
ζωη
αιωνιος
εν
χριστω
ιησου
τω
κυριω
ημων

7

¹ η
αγνοειτε
αδελφοι
γινωσκουσιν
γαρ
νομον
λαλω
οτι
ο
νομος
κυριευει
του
ανθρωπου
εφ
οσον
χρονον
ζη
² η
γαρ
υπανδρος
γυνη
τω
ζωντι

ανδρι
δεδεται
νομω
εαν
δε
αποθανη
ο
ανηρ
κατηργηται
απο
του
νομου
του
ανδρος
³ αρα
ουν
ζωντος
του
ανδρος
μοιχαλις
χρηματισει
εαν
γενηται
ανδρι
ετερω
εαν
δε
αποθανη
ο
ανηρ
ελευθερα
εστιν
απο
του
νομου
του
μη
ειναι

αυτην
μοιχαλιδα
γενομενην
ανδρι
ετερω
⁴ ωστε
αδελφοι
μου
και
υμεις
εθανατωθητε
τω
νομω
δια
του
σωματος
του
χριστου
εις
το
γενεσθαι
υμας
ετερω
τω
εκ
νεκρων
εγερθεντι
ινα
καρποφορησωμεν
τω
θεω
⁵ οτε
γαρ
ημεν
εν
τη
σαρκι
τα

παθηματα
των
αμαρτιων
τα
δια
του
νομου
ενηργειτο
εν
τοις
μελεσιν
ημων
εις
το
καρποφορησαι
τω
θανατω
⁶ νυνι
δε
κατηρηθημεν
απο
του
νομου
αποθανοντες
εν
ω
κατειχομεθα
ωστε
δουλευειν
ημας
εν
καινοτητι
πνευματος
και
ου
παλαιοτητι
γραμματος
⁷ τι
ουν

ερουμεν
ο
νομος
αμαρτια
μη
γενοιτο
αλλα
την
αμαρτιαν
ουκ
εγνωσ
ει
μη
δια
νομου
την
τε
γαρ
επιθυμιαν
ουκ
ηδειν
ει
μη
ο
νομος
ελεγεν
ουκ
επιθυμησεις
⁸ αφορμην
δε
λαβουσα
η
αμαρτια
δια
της
εντολης
κατειργασατο
εν

εμοι
πασαν
επιθυμιαν
χωρις
γαρ
νομου
αμαρτια
νεκρα
⁹ εγω
δε
εζων
χωρις
νομου
ποτε
ελθουσης
δε
της
εντολης
η
αμαρτια
ανεζησεν
εγω
δε
απεθανον
¹⁰ και
ευρεθη
μοι
η
εντολη
η
εις
ζωην
αυτη
εις
θανατον
¹¹ η
γαρ
αμαρτια

αφορμην
λαβουσα
δια
της
εντολης
εξηπατησεν
με
και
δι
αυτης
απεκτεινεν
¹² ωστε
ο
μεν
νομος
αγιος
και
η
εντολη
αγια
και
δικαια
και
αγαθη
¹³ το
ουν
αγαθον
εμοι
γεγονεν
θανατος
μη
γενοιτο
αλλα
η
αμαρτια
ινα
φανη
αμαρτια

δια
του
αγαθου
μοι
κατεργαζομενη
θανατον
ινα
γενηται
καθ
υπερβολην
αμαρτωλος
η
αμαρτια
δια
της
εντολης
¹⁴ οιδαμεν
γαρ
οτι
ο
νομος
πνευματικος
εστιν
εγω
δε
σαρκικος
ειμι
πεπραμενος
υπο
την
αμαρτιαν
¹⁵ ο
γαρ
κατεργαζομαι
ου
γινωσκω
ου

γαρ
ο
θελω
τουτο
πρασσω
αλλ
ο
μισω
τουτο
ποιω
¹⁶ ει
δε
ο
ου
θελω
τουτο
ποιω
συμφημι
τω
νομω
οτι
καλος
¹⁷ νυνη
δε
ουκετι
εγω
κατεργαζομαι
αυτο
αλλ
η
οικουσα
εν
εμοι
αμαρτια
¹⁸ οιδα
γαρ
οτι
ουκ

οικει
εν
εμοι
τουτ
εστιν
εν
τη
σαρκι
μου
αγαθον
το
γαρ
θελειν
παρακειται
μοι
το
δε
κατεργαζεσθαι
το
καλον
ουχ
ευρισκω
¹⁹ ου
γαρ
ο
θελω
ποιω
αγαθον
αλλ
ο
ου
θελω
κακον
τουτο
πρασσω
²⁰ ει
δε
ο

ου
θελω
εγω
τουτο
ποιω
ουκετι
εγω
κατεργαζομαι
αυτο
αλλ
η
οικουσα
εν
εμοι
αμαρτια
²¹ ευρισκω
αρα
τον
νομον
τω
θελοντι
εμοι
ποιειν
το
καλον
οτι
εμοι
το
κακον
παρακειται
²² συνηδομαι
γαρ
τω
νομω
του
θεου
κατα
τον
εσω

ανθρωπον
²³ βλεπω
δε
ετερον
νομον
εν
τοις
μελεσιν
μου
αντιστρατευομενον
τω
νομω
του
νοος
μου
και
αιχμαλωτιζοντα
με
τω
* νομω
της
αμαρτιας
τω
οντι
εν
τοις
μελεσιν
μου
²⁴ ταλαιπωρος
εγω
ανθρωπος
τις
με
ρυσεται
εκ
του
σωματος

* 7:23 τω Variant: εν τω

του
θανάτου
τουτου
²⁵ ευχαριστω
τω
θεω
δια
ιησου
χριστου
του
κυριου
ημων
αρα
ουν
αυτος
εγω
τω
μεν
νοι
δουλευω
νομω
θεου
τη
δε
σαρκι
νομω
αμαρτιας

8

¹ ουδεν
αρα
νυν
κατακριμα
τοις
εν
χριστω
ιησου
μη
κατα

σάρκα
περιπατούσιν
αλλά
κατά
πνεύμα
² ο
γάρ
νόμος
του
πνεύματος
της
ζωής
εν
χριστώ
ιησού
ηλευθέρωσεν
μέ
από
του
νόμου
της
αμαρτίας
και
του
θανάτου
³ το
γάρ
αδύνατον
του
νόμου
εν
ω
ησθενεί
διά
της
σάρκος
ο
θεός

τον
εαυτου
υιον
πεμψας
εν
ομοιωματι
σαρκος
αμαρτιας
και
περι
αμαρτιας
κατεκρινεν
την
αμαρτιαν
εν
τη
σαρκι
⁴ ινα
το
δικαιωμα
του
νομου
πληρωθη
εν
ημιν
τοις
μη
κατα
σαρκα
περιπατουσιν
αλλα
κατα
πνευμα
⁵ οι
γαρ
κατα
σαρκα
οντες

τα
της
σαρκος
φρονουσιν
οι
δε
κατα
πνευμα
τα
του
πνευματος
⁶ το
γαρ
φρονημα
της
σαρκος
θανατος
το
δε
φρονημα
του
πνευματος
ζωη
και
ειρηνη
⁷ διοτι
το
φρονημα
της
σαρκος
εχθρα
εις
θεον
τω
γαρ
νομω
του
θεου

ουχ
υποτασσεται
ουδε
γαρ
δυναται
⁸ οι
δε
εν
σαρκι
οντες
θεω
αρεσαι
ου
δυνανται
⁹ υμεις
δε
ουκ
εστε
εν
σαρκι
αλλ
εν
πνευματι
ειπερ
πνευμα
θεου
οικει
εν
υμιν
ει
δε
τις
πνευμα
χριστου
ουκ
εχει
ουτος
ουκ

ΕΣΤΙΝ
αυτου
10 ει
δε
χριστος
εν
υμιν
το
μεν
σωμα
νεκρον
δια
αμαρτιαν
το
δε
πνευμα
ζωη
δια
δικαιοσυνην
11 ει
δε
το
πνευμα
του
εγειραντος
ιησουν
εκ
νεκρων
οικει
εν
υμιν
ο
εγειρας
τον
χριστον
εκ
νεκρων
ζωοποιησει

και
τα
θνητα
σωματα
υμων
δια
το
ενοικουν
αυτου
πνευμα
εν
υμιν
¹² αρα
ουν
αδελφοι
οφειλεται
εσμεν
ου
τη
σαρκι
του
κατα
σαρκα
ζην
¹³ ει
γαρ
κατα
σαρκα
ζητε
μελλετε
αποθνησκειν
ει
δε
πνευματι
τας
πραξεις
του
σωματος

θανατουτε
ζησεσθε

¹⁴ οσοι

γαρ

πνευματι

θεου

αγονται

ουτοι

εισιν

υιοι

θεου

¹⁵ ου

γαρ

ελαβετε

πνευμα

δουλειας

παλιν

εις

φοβον

αλλ

ελαβετε

πνευμα

υιοθεσιας

εν

ω

κραζομεν

αββα

ο

πατηρ

¹⁶ αυτο

το

πνευμα

συμμαρτυρει

τω

πνευματι

ημων

οτι

εσμεν
τεκνα
θεου
¹⁷ ει
δε
τεκνα
και
κληρονομοι
κληρονομοι
μεν
θεου
συγκληρονομοι
δε
χριστου
ειπερ
συμπασχομεν
ινα
και
συνδοξασθωμεν
¹⁸ λογιζομαι
γαρ
οτι
ουκ
αξια
τα
παθηματα
του
νυν
καιρου
προς
την
μελλουσαν
δοξαν
αποκαλυφθηναι
εις
ημας
¹⁹ η
γαρ

αποκαραδοκια
της
κτισεως
την
αποκαλυψιν
των
υιων
του
θεου
απεκδεχεται
²⁰τη
γαρ
ματαιοτητι
η
κτισις
υπεταγη
ουχ
εκουσα
αλλα
δια
τον
υποταξαντα
επ
ελπιδι
²¹οτι
και
αυτη
η
κτισις
ελευθερωθησεται
απο
της
δουλειας
της
φθορας
εις
την
ελευθεριαν

της
δοξης
των
τεκνων
του
θεου
²²οιδαμεν
γαρ
οτι
πασα
η
κτισις
συστεναζει
και
συνωδινει
αχρι
του
νυν
²³ου
μονον
δε
αλλα
και
αυτοι
την
απαρχην
του
πνευματος
εχοντες
και
ημεις
αυτοι
εν
εαυτοις
στεναζομεν
υιοθεσιαν
απεκδεχομενοι
την

απολυτρωσιν
του
σωματος
ημων
²⁴τη
γαρ
ελπιδι
εσωθημεν
ελπιδις
δε
βλεπομενη
ουκ
εστιν
ελπιδις
ο
γαρ
βλεπει
τις
τι
και
ελπιζει
²⁵ει
δε
ο
ου
βλεπομεν
ελπιζομεν
δι
υπομονης
απεκδεχομεθα
²⁶ωσαυτως
δε
και
το
πνευμα
συναντιλαμβανεται
ταις

ασθενειαις
ημων
το
γαρ
τι
προσευξομεθα
καθο
δει
ουκ
οιδαμεν
αλλ
αυτο
το
πνευμα
υπερεντυχανει
υπερ
ημων
στεναγμοις
αλαλητοις
²⁷ ο
δε
ερευνων
τας
καρδιας
οιδεν
τι
το
φρονημα
του
πνευματος
οτι
κατα
θεον
εντυχανει
υπερ
αγιων
²⁸ οιδαμεν
δε

οτι
τοις
αγαπωσιν
τον
θεον
παντα
συνεργει
εις
αγαθον
τοις
κατα
προθεσιν
κλητοις
ουσιν
²⁹ οτι
ους
προεγνω
και
προωρισεν
συμμορφους
της
εικονος
του
υιου
αυτου
εις
το
ειναι
αυτον
πρωτοτοκον
εν
πολλοις
αδελφοις
³⁰ ους
δε
προωρισεν
τουτους
και

εκαλεσεν
και
ους
εκαλεσεν
τουτους
και
εδικαιωσεν
ους
δε
εδικαιωσεν
τουτους
και
εδοξασεν
³¹τι
ουν
ερουμεν
προς
ταυτα
ει
ο
θεος
υπερ
ημων
τις
καθ
ημων
³²ος
γε
του
ιδιου
ვიου
ουκ
εφεισατο
αλλ
υπερ
ημων
παντων
παρεδωκεν

αυτον
πως
ουχι
και
συν
αυτω
τα
παντα
ημιν
χαριζεταιαι
³³ τις
εγκαλεσει
κατα
εκλεκτων
θεου
θεος
ο
δικαιων
³⁴ τις
ο
κατακρινων
χριστος
ο
αποθανων
μαλλον
δε
και
εγερθεις
ος
και
εστιν
εν
δεξια
του
θεου
ος
και
εντυγχανει
υπερ

ημων
³⁵ τις
ημας
χωρισει
απο
της
αγαπης
του
χριστου
θλιψις
η
στενοχωρια
η
διωγμος
η
λιμος
η
γυμνοτης
η
κινδυνος
η
μαχαιρα
³⁶ καθως
γεγραπται
οτι
ενεκεν
σου
θανατουμεθα
ολην
την
ημεραν
ελογισθημεν
ως
προβατα
σφαγης
³⁷ αλλ
εν

τουτοις
πασιν
υπερνικωμεν
δια
του
αγαπησαντος
ημας
³⁸ πεπεισμαι
γαρ
οτι
ουτε
θανατος
ουτε
ζωη
ουτε
αγγελοι
ουτε
αρχαι
ουτε
δυναμεις
ουτε
ενεστωτα
ουτε
μελλοντα
³⁹ ουτε
υψωμα
ουτε
βαθος
ουτε
τις
κτισις
ετερα
δυνησεται
ημας
χωρισαι
απο
της
αγαπης

του
θεου
της
εν
χριστω
ιησου
τω
κυριω
ημων

9

¹ αληθειαν
λεγω
εν
χριστω
ου
ψευδομαι
συμμαρτυρουσης
μοι
της
συνειδησεως
μου
εν
πνευματι
αγιω
² οτι
λυπη
μοι
εστιν
μεγαλη
και
αδιαλειπτος
οδυνη
τη
καρδια
μου
³ ευχομην
γαρ

αυτος
εγω
αναθεμα
ειναι
απο
του
χριστου
υπερ
των
αδελφων
μου
των
συγγενων
μου
κατα
σαρκα
⁴ οιτινες
εισιν
ισραηλιται
ων
η
υιοθεσια
και
η
δοξα
και
αι
διαθηκαι
και
η
νομοθεσια
και
η
λατρεία
και
αι
επαγγελιαι
⁵ ων

οι
πατερες
και
εξ
ων
ο
χριστος
το
κατα
σαρκα
ο
ων
επι
παντων
θεος
ευλογητος
εις
τους
αιωνας
αμην
⁶ ουχ
οιον
δε
οτι
εκπεπτωκεν
ο
λογος
του
θεου
ου
γαρ
παντες
οι
εξ
ισραηλ
ουτοι
ισραηλ
⁷ ουδ

οτι
εισιν
σπερμα
αβρααμ
παντες
τεκνα
αλλ
εν
ισαακ
κληθησεται
σοι
σπερμα
⁸ τουτ
εστιν
ου
τα
τεκνα
της
σαρκος
ταυτα
τεκνα
του
θεου
αλλα
τα
τεκνα
της
επαγγελιας
λογιζεται
εις
σπερμα
⁹ επαγγελιας
γαρ
ο
λογος
ουτος
κατα
τον

καιρον
τουτον
ελευσομαι
και
εσται
τη
σαρρα
υιος
¹⁰ου
μονον
δε
αλλα
και
ρεβεκκα
εξ
ενος
κοιτην
εχουσα
ισαακ
του
πατρος
ημων
¹¹μηπω
γαρ
γεννηθεντων
μηδε
πραξαντων
τι
αγαθον
η
κακον
ινα
η
κατ
εκλογην
προθεσις
του
θεου

μενη
ουκ
εξ
εργων
αλλ
εκ
του
καλουντος
¹² ερρηθη
αυτη
οτι
ο
μειζων
δουλευσει
τω
ελασσονι
¹³ καθως
γεγραπται
τον
ιακωβ
ηγαπησα
τον
δε
ησαυ
εμισησα
¹⁴ τι
ουν
ερουμεν
μη
αδικια
παρα
τω
θεω
μη
γενοιτο
¹⁵ τω
γαρ
μωυση

* λεγει
ελεησω
ον
αν
ελεω
και
οικτειρησω
ον
αν
οικτειρω
¹⁶ αρα
ουν
ου
του
θελοντος
ουδε
του
τρεχοντος
αλλα
του
ελεουντος
θεου
¹⁷ λεγει
γαρ
η
γραφη
τω
φαραω
οτι
εις
αυτο
τουτο
εξηγειρα
σε
οπως
ενδειξωμαι
εν

* **9:15** μωυση Variant: μωση

σοι
την
δυναμιν
μου
και
οπως
διαγγελη
το
ονομα
μου
εν
παση
τη
γη
¹⁸ αρα
ουν
ον
θελει
ελεει
ον
δε
θελει
σκληρυνει
¹⁹ ερεις
ουν
μοι
τι
ετι
μεμφεται
τω
γαρ
βουληματι
αυτου
τις
ανθεστηκεν
²⁰ μενουνγε
ω
ανθρωπε

συ
τις
ει
ο
ανταποκρινομενος
τω
θεω
μη
ερει
το
πλασμα
τω
πλασαντι
τι
με
εποιησας
ουτως
21 η
ουκ
εχει
εξουσιαν
ο
κεραμευς
του
πηλου
εκ
του
αυτου
φυραματος
ποιησαι
ο
μεν
εις
τιμην
σκευος
ο
δε
εις
ατιμιαν

²² ει
δε
θελων
ο
θεος
ενδειξασθαι
την
οργην
και
γνωρισαι
το
δυνατον
αυτου
ηνεγκεν
εν
πολλη
μακροθυμια
σκευη
οργης
κατηρτισμενα
εις
απωλειαν
²³ και
ινα
γνωριση
τον
πλουτον
της
δοξης
αυτου
επι
σκευη
ελεους
α
προητοιμασεν
εις
δοξαν
²⁴ ους

και
εκαλεσεν
ημας
ου
μονον
εξ
ιουδαιων
αλλα
και
εξ
εθνων
²⁵ ως
και
εν
τω
ωση
λεγει
καλεσω
τον
ου
λαον
μου
λαον
μου
και
την
ουκ
ηγαπημενην
ηγαπημενην
²⁶ και
εσται
εν
τω
τοπω
ου
ερρηθη
αυτοις
ου

λαος
μου
υμεις
εκει
κληθησονται
υιοι
θεου
ζωντος
²⁷ ησαιας
δε
κραζει
υπερ
του
ισραηλ
εαν
η
ο
αριθμος
των
υιων
ισραηλ
ως
η
αμμος
της
θαλασσης
το
καταλειμμα
σωθησεται
²⁸ λογον
γαρ
συντελων
και
συντεμνων
εν
δικαιοσυνη
οτι
λογον

συντετμημενον
ποιησει
κυριος
επι
της
γης
²⁹ και
καθως
προειρηκεν
ησαιας
ει
μη
κυριος
σαβαωθ
εγκατελιπεν
ημιν
σπερμα
ως
σοδομα
αν
εγενηθημεν
και
ως
γομορρα
αν
ωμοιωθημεν
³⁰ τι
ουν
ερουμεν
οτι
εθνη
τα
μη
διωκοντα
δικαιοσυνην
κατελαβεν
δικαιοσυνην
δικαιοσυνην

δε
την
εκ
πιστεως
³¹ ισραηλ
δε
διωκων
νομον
δικαιοσυνης
εις
νομον
δικαιοσυνης
ουκ
εφθασεν
³² δια
τι
οτι
ουκ
εκ
πιστεως
αλλ
ως
εξ
εργων
νομου
προσεκοψαν
γαρ
τω
λιθω
του
προσκομματος
³³ καθως
γεγραπται
ιδου
τιθημι
εν
σιων

λιθον
προσκομματος
και
πετραν
σκανδαλου
και
πας
ο
πιστευων
επ
αυτω
ου
καταισχυνησεται

10

¹ αδελφοι
η
μεν
ευδοκια
της
εμης
καρδιας
και
η
δεησις
η
προς
τον
θεον
υπερ
του
ισραηλ
εστιν
εις
σωτηριαν
² μαρτυρω
γαρ
αυτοις

οτι
ζηλον
θεου
εχουσιν
αλλ
ου
κατ
επιγνωσιν
³ αγνοουντες
γαρ
την
του
θεου
δικαιοσυνην
και
την
ιδιαν
δικαιοσυνην
ζητουντες
στησαι
τη
δικαιοσυνη
του
θεου
ουχ
υπεταγησαν
⁴ τελος
γαρ
νομου
χριστος
εις
δικαιοσυνην
παντι
τω
πιστευοντι
⁵ μωυσης
γαρ
γραφει

την
δικαιοσύνην
την
εκ
του
νομου
οτι
ο
ποιησας
αυτα
ανθρωπος
ζησεται
εν
αυτοις
⁶ η
δε
εκ
πιστεως
δικαιοσύνη
ουτως
λεγει
μη
ειπης
εν
τη
καρδια
σου
τις
αναβησεται
εις
τον
ουρανον
τουτ
εστιν
χριστον
καταγαγειν
⁷ η
τις

καταβησεται
εις
την
αβυσσον
τουτ
εστιν
χριστον
εκ
νεκρων
αναγαγειν
⁸ αλλα
τι
λεγει
εγγυς
σου
το
ρημα
εστιν
εν
τω
στοματι
σου
και
εν
τη
καρδια
σου
τουτ
εστιν
το
ρημα
της
πιστεως
ο
κηρυσσομεν
⁹ οτι
εαν
ομολογησης

εν
τω
στοματι
σου
κυριον
ιησουν
και
πιστευσης
εν
τη
καρδια
σου
οτι
ο
θεος
αυτον
ηγειρεν
εκ
νεκρων
σωθηση
¹⁰ καρδια
γαρ
πιστευεται
εις
δικαιοσυνην
στοματι
δε
ομολογεται
εις
σωτηριαν
¹¹ λεγει
γαρ
η
γραφη
πας
ο
πιστευων
επ

αυτω
ου
καταισχυνησεται
¹² ου
γαρ
εστιν
διαστολη
ιουδαιου
τε
και
ελληνος
ο
γαρ
αυτος
κυριος
παντων
πλουτων
εις
παντας
τους
επικαλουμενους
αυτον
¹³ πας
γαρ
ος
αν
επικαλεσηται
το
ονομα
κυριου
σωθησεται
¹⁴ πως
ουν
επικαλεσονται
εις
ον
ουκ
επιστευσαν

πως
δε
πιστευσουσιν
ου
ουκ
ηκουσαν
πως
δε
ακουσουσιν
χωρις
κηρυσσοντος
¹⁵ πως
δε
κηρυξουσιν
εαν
μη
αποσταλωσιν
καθως
γεγραπται
ως
ωραιοι
οι
ποδες
των
ευαγγελιζομενων
ειρηνην
των
ευαγγελιζομενων
τα
αγαθα
¹⁶ αλλ
ου
παντες
υπηκουσαν
τω
ευαγγελιω
ησαιας
γαρ

λεγει
κυριε
τις
επιστευσεν
τη
ακοη
ημων
¹⁷ αρα
η
πιστις
εξ
ακοης
η
δε
ακοη
δια
ρηματος
θεου
¹⁸ αλλα
λεγω
μη
ουκ
ηκουσαν
μενουγγε
εις
πασαν
την
γην
εξηλθεν
ο
φθογγος
αυτων
και
εις
τα
περατα
της
οικουμενης

τα
ρηματα
αυτων
¹⁹ αλλα
λεγω
μη
ουκ
εγνω
ισραηλ
πρωτος
μωυσης
λεγει
εγω
παραζηλωσω
υμας
επι
ουκ
εθνει
επι
εθνει
ασυνετω
παροργιω
υμας
²⁰ ησαιας
δε
αποτολμα
και
λεγει
ευρεθην
τοις
εμε
μη
ζητουσιν
εμφανης
εγενομην
τοις
εμε
μη

επερωτωσιν
²¹ προς
δε
τον
ισραηλ
λεγει
ολην
την
ημεραν
εξεπετασα
τας
χειρας
μου
προς
λαον
απειθουντα
και
αντιλεγοντα

11

¹ λεγω
ουν
μη
απωσατο
ο
θεος
τον
λαον
αυτου
μη
γενοιτο
και
γαρ
εγω
ισραηλιτης
ειμι
εκ
σπερματος

αβρααμ
φυλης
βενιαμιν
² ουκ
απωσατο
ο
θεος
τον
λαον
αυτου
ον
προεγνω
η
ουκ
οιδατε
εν
ηλια
τι
λεγει
η
γραφη
ως
εντυγχανει
τω
θεω
κατα
του
ισραηλ
λεγων
³ κυριε
τους
προφητας
σου
απεκτειναν
και
τα
θυσιαστηρια
σου

κατεσκαψαν
καγω
υπελειφθην
μονος
και
ζητουσιν
την
ψυχην
μου
⁴ αλλα
τι
λεγει
αυτω
ο
χρηματισμος
κατελιπον
εμαυτω
επτακισχιλιους
ανδρας
οιτινες
ουκ
εκαμψαν
γονυ
τη
βααλ
⁵ ουτως
ουν
και
εν
τω
νυν
καιρω
λειμμα
κατ
εκλογην
χαριτος
γεγονεν
⁶ ει

δε
χαριτι
ουκετι
εξ
εργων
επει
η
χαρις
ουκετι
γινεται
χαρις
ει
δε
εξ
εργων
ουκετι
εστιν
χαρις
επει
το
εργον
ουκετι
εστιν
εργον
7τι
ουν
ο
επιζητει
ισραηλ
τουτο
ουκ
επετυχεν
η
δε
εκλογη
επετυχεν
οι
δε
λοιποι

επωρωθησαν
⁸ καθως
γεγραπται
εδωκεν
αυτοις
ο
θεος
πνευμα
κατανυξεως
οφθαλμους
του
μη
βλεπειν
και
ωτα
του
μη
ακουειν
εως
της
σημερον
ημερας
⁹ και
δανιδ
λεγει
γενηθητω
η
τραπεζα
αυτων
εις
παγίδα
και
εις
θηραν
και
εις
σκανδαλον

και
εις
ανταποδομα
αυτοις
¹⁰ σκοτισθητωσαν
οι
οφθαλμοι
αυτων
του
μη
βλεπειν
και
τον
νωτον
αυτων
δια
παντος
συγκαμψον
¹¹ λεγω
ουν
μη
επταισαν
ινα
πεσωσιν
μη
γενοιτο
αλλα
τω
αυτων
παραπτωματι
η
σωτηρια
τοις
εθνεσιν
εις
το
παραζηλωσαι
αυτους

¹² ει
δε
το
παραπτωμα
αυτων
πλουτος
κοσμου
και
το
ηττημα
αυτων
πλουτος
εθνων
ποσω
μαλλον
το
πληρωμα
αυτων
¹³ υμιν
γαρ
λεγω
τοις
εθνεσιν
εφ
οσον
μεν
ειμι
εγω
εθνων
αποστολος
την
διακονιαν
μου
δοξαζω
¹⁴ ει
πως
παραζηλωσω
μου

την
σάρκα
και
σωσω
τινας
εξ
αυτων
¹⁵ ει
γαρ
η
αποβολη
αυτων
καταλλαγη
κοσμου
τις
η
προσληψις
ει
μη
ζωη
εκ
νεκρων
¹⁶ ει
δε
η
απαρχη
αγια
και
το
φυραμα
και
ει
η
ριζα
αγια
και
οι
κλαδοι

17 ει
δε
τινες
των
κλαδων
εξεκλασθησαν
συ
δε
αγριελαιος
ων
ενεκεντρισθης
εν
αυτοις
και
συγκοινωνος
της
ριζης
και
της
πιοτητος
της
ελαιας
εγενου
18 μη
κατακαυχω
των
κλαδων
ει
δε
κατακαυχασαι
ου
συ
την
ριζαν
βασταζεις
αλλ
η
ριζα

σε
¹⁹ ερεις
ουν
εξεκλασθησαν
κλαδοι
ινα
εγω
εγκεντρισθω
²⁰ καλως
τη
απιστια
εξεκλασθησαν
συ
δε
τη
πιστει
εστηκας
μη
υψηλοφρονει
αλλα
φοβου
²¹ ει
γαρ
ο
θεος
των
κατα
φυσιν
κλαδων
ουκ
εφεισατο
μηπως
ουδε
σου
φεισεται
²² ιδε
ουν

χρηστοτητα
και
αποτομιαν
θεου
επι
μεν
τους
πεσοντας
αποτομιαν
επι
δε
σε
χρηστοτητα
εαν
επιμεινης
τη
χρηστοτητι
επει
και
συ
εκκοπηση
²³ και
εκεινοι
δε
εαν
μη
επιμεινωσιν
τη
απιστια
εγκεντρισησονται
δυνατος
γαρ
ο
θεος
εστιν
παλιν
εγκεντρισαι
αυτους

24 ει
γαρ
συ
εκ
της
κατα
φυσιν
εξεκοπης
αγριελαιου
και
παρα
φυσιν
ενεκεντρισθης
εις
καλλιελαιον
ποσω
μαλλον
ουτοι
οι
κατα
φυσιν
εγκεντρισθησονται
τη
ιδια
ελαια
25 ου
γαρ
θελω
υμας
αγνοειν
αδελφοι
το
μυστηριον
τουτο
ινα
μη
ητε
παρ

εαυτοις
φρονιμοι
οτι
πωρωσις
απο
μερους
τω
ισραηλ
γεγονεν
αχρι
ου
το
πληρωμα
των
εθνων
εισελθη
²⁶ και
ουτως
πας
ισραηλ
σωθησεται
καθως
γεγραπται
ηξει
εκ
σιων
ο
ρυομενος
και
αποστρεψει
ασεβειας
απο
ιακωβ
²⁷ και
αυτη
αυτοις
η
παρ

εμου
διαθηκη
οταν
αφελωμαι
τας
αμαρτιας
αυτων
²⁸ κατα
μεν
το
ευαγγελιον
εχθροι
δι
υμας
κατα
δε
την
εκλογην
αγαπητοι
δια
τους
πατερας
²⁹ αμεταμελητα
γαρ
τα
χαρισματα
και
η
κλησις
του
θεου
³⁰ ωσπερ
γαρ
και
υμεις
ποτε
ηπειθησατε
τω

θεω
νυν
δε
ηληθητε
τη
τουτων
απειθεια
³¹ ουτως
και
ουτοι
νυν
ηπειθησαν
τω
υμετερω
ελεει
ινα
και
αυτοι
ελεηθωσιν
³² συνεκλεισεν
γαρ
ο
θεος
τους
παντας
εις
απειθειαν
ινα
τους
παντας
ελεηση
³³ ω
βαθος
πλουτου
και
σοφιας
και
γνωσεως

θεου
ως
ανεξερευνητα
τα
κριματα
αυτου
και
ανεξιχνιαστοι
αι
οδοι
αυτου
³⁴τις
γαρ
εγνω
νουν
κυριου
η
τις
συμβουλος
αυτου
εγενετο
³⁵η
τις
προεδωκεν
αυτω
και
ανταποδοθησεται
αυτω
³⁶οτι
εξ
αυτου
και
δι
αυτου
και
εις
αυτον
τα

παντα
αυτω
η
δοξα
εις
τους
αιωνας
αμην

12

¹ παρακαλω
ουν
υμας
αδελφοι
δια
των
οικτιρμων
του
θεου
παραστησαι
τα
σωματα
υμων
θυσιαν
ζωσαν
αγιαν
ευαρεστον
τω
θεω
την
λογικην
λατρειαν
υμων
² και
μη
συσχηματιζεσθαι

* τω
 αιωνι
 τουτω
 αλλα
 μεταμορφουσθαι
 † τη
 ανακαινωσει
 του
 νοος
 υμων
 εις
 το
 δοκιμαζειν
 υμας
 τι
 το
 θελημα
 του
 θεου
 το
 αγαθον
 και
 ευαρεστον
 και
 τελειον
³ λεγω
 γαρ
 δια
 της
 χαριτος
 της
 δοθεισης
 μοι
 παντι
 τω
 οντι

* 12:2 συσχηματιζεσθαι Variant: συσχηματιζεσθε
 μεταμορφουσθαι Variant: μεταμορφουσθε

† 12:2

εν
υμιν
μη
υπερφρονειν
παρ
ο
δει
φρονειν
αλλα
φρονειν
εις
το
σωφρονειν
εκαστω
ως
ο
θεος
εμερισεν
μετρον
πιστεως
⁴ καθαπερ
γαρ
εν
ενι
σωματι
μελη
πολλα
εχομεν
τα
δε
μελη
παντα
ου
την
αυτην
εχει
πραξιν
⁵ ουτως

οι
πολλοι
εν
σωμα
εσμεν
εν
χριστω
ο
δε
καθ
εις
αλληλων
μελη
⁶εχοντες
δε
χαρισματα
κατα
την
χαριν
την
δοθεισαν
ημιν
διαφορα
ειτε
προφητειαν
κατα
την
αναλογιαν
της
πιστεως
⁷ειτε
διακονιαν
εν
τη
διακονια
ειτε
ο
διδασκων

εν
τη
διδασκαλια
⁸ ειτε
ο
παρακαλων
εν
τη
παρακλησει
ο
μεταδιδους
εν
απλοτητι
ο
προισταμενος
εν
σπουδη
ο
ελεων
εν
ιλαροτητι
⁹ η
αγαπη
ανυποκριτος
αποστυγουντες
το
πονηρον
κολλωμενοι
τω
αγαθω
¹⁰ τη
φιλαδελφια
εις
αλληλους
φιλοστοργοι
τη
τιμη
αλληλους

προηγουμενοι
¹¹ τη
σπουδη
μη
οκνηροι
τω
πνευματι
ζεοντες
τω
κυριω
δουλευοντες
¹² τη
ελπιδι
χαιροντες
τη
θλιψει
υπομενοντες
τη
προσευχη
προσκαρτερουντες
¹³ ταις
χρειαις
των
αγιων
κοινωνουντες
την
φιλοξενιαν
διωκοντες
¹⁴ ευλογειτε
τους
διωκοντας
υμας
ευλογειτε
και
μη
καταρασθε
¹⁵ χαιρειν

μετα
χαιροντων
και
κλαιειν
μετα
κλαιοντων
¹⁶ το
αυτο
εις
αλληλους
φρονουντες
μη
τα
υψηλα
φρονουντες
αλλα
τοις
ταπεινοις
συναπαγομενοι
μη
γινεσθε
φρονιμοι
παρ
εαυτοις
¹⁷ μηδενι
κακον
αντι
κακου
αποδιδοντες
προνοουμενοι
καλα
ενωπιον
παντων
ανθρωπων
¹⁸ ει
δυνατον
το
εξ

υμων
μετα
παντων
ανθρωπων
ειρηνευοντες
¹⁹ μη
εαυτους
εκδικουντες
αγαπητοι
αλλα
δοτε
τοπον
τη
οργη
γεγραπται
γαρ
εμοι
εκδικησις
εγω
ανταποδωσω
λεγει
κυριος
²⁰ εαν
ουν
πεινα
ο
εχθρος
σου
ψωμιζε
αυτον
εαν
διψα
ποτιζε
αυτον
τουτο
γαρ
ποιων
ανθρακας

πυρος
σωρευσεις
επι
την
κεφαλην
αυτου
²¹μη
νικω
υπο
του
κακου
αλλα
νικα
εν
τω
αγαθω
το
κακον

13

¹ πασα
ψυχη
εξουσιας
υπερεχουσας
υποτασσεσθω
ου
γαρ
εστιν
εξουσια
ει
μη
υπο
θεου
αι
δε
ουσαι
εξουσιαι
υπο
του

θεου
τεταγμεναι
εισιν
² ωστε
ο
αντιτασσομενος
τη
εξουσια
τη
του
θεου
διαταγη
ανθεστηκεν
οι
δε
ανθεστηκοτες
εαυτοις
κριμα
ληψονται
³ οι
γαρ
αρχοντες
ουκ
εισιν
φοβος
των
αγαθων
εργων
αλλα
των
κακων
θελεις
δε
μη
φοβεισθαι
την
εξουσιαν
το

αγαθον
ποιει
και
εξεις
επαινον
εξ
αυτης
⁴θεου
γαρ
διακονος
εστιν
σοι
εις
το
αγαθον
εαν
δε
το
κακον
ποιης
φοβου
ου
γαρ
εικη
την
μαχαιραν
φορει
θεου
γαρ
διακονος
εστιν
εκδικος
εις
οργην
τω
το
κακον
πρασσοντι

⁵ διο
αναγκη
υποτασσεσθαι

ου
μονον

δια
την
οργην

αλλα

και

δια

την

συνειδησιν

⁶ δια

τουτο

γαρ

και

φορους

τελειτε

λειτουργοι

γαρ

θεου

εισιν

εις

αυτο

τουτο

προσκαρτερουντες

⁷ αποδοτε

ουν

πασιν

τας

οφειλας

τω

τον

φορον

τον

φορον

τω

το
τελος
το
τελος
τω
τον
φοβον
τον
φοβον
τω
την
τιμην
την
τιμην
⁸ μηδενι
μηδεν
οφειλετε
ει
μη
το
αγαπαν
αλληλους
ο
γαρ
αγαπων
τον
ετερον
νομον
πεπληρωκεν
⁹ το
γαρ
ου
μοιχευσεις
ου
φονευσεις
ου
κλεψεις

* ουκ
επιθυμεις
και
ει
τις
ετερα
εντολη
εν
τουτω
τω
λογω
ανακεφαλαιουται
εν
τω
αγαπησεις
τον
πλησιον
σου
ως
σεαυτον
¹⁰ η
αγαπη
τω
πλησιον
κακον
ουκ
εργαζεται
πληρωμα
ουν
νομου
η
αγαπη
¹¹ και
τουτο
ειδοτες
τον
καιρον

* **13:9** κλειψεις Variant: κλειψεις ου ψευδομαρτυρησεις

οτι
ωρα
ημας
ηδη
εξ
υπνου
εγερθηναι
νυν
γαρ
εγγυτερον
ημων
η
σωτηρια
η
οτε
επιστευσαμεν
¹² η
νυξ
προεκοψεν
η
δε
ημερα
ηγγικεν
αποθωμεθα
ουν
τα
εργα
του
σκοτους
και
ενδυσωμεθα
τα
οπλα
του
φωτος
¹³ ως
εν
ημερα

ευσχημονως
περιπατησωμεν
μη
κωμοις
και
μεθαις
μη
κοιταις
και
ασελγειαις
μη
εριδι
και
ζηλω
¹⁴ αλλ
ενδυσασθε
τον
κυριον
ιησουν
χριστον
και
της
σαρκος
προνοιαν
μη
ποιεισθε
εις
επιθυμιας

14

¹ τον
δε
ασθενουντα
τη
πιστει
προσλαμβανεσθε
μη
εις

διακρισεις
διαλογισμων
²ος
μεν
πιστευει
φαγειν
παντα
ο
δε
ασθενων
λαχανα
εσθιει
³ο
εσθιων
τον
μη
εσθιοντα
μη
εξουθενειτω
και
ο
μη
εσθιων
τον
εσθιοντα
μη
κρινετω
ο
θεος
γαρ
αυτον
προσελαβετο
⁴συ
τις
ει
ο
κρινων
αλλοτριον

οικετην
τω
ιδιω
κυριω
στηκει
η
πιπτει
σταθησεται
δε
δυνατος
γαρ
εστιν
ο
θεος
στησαι
αυτον
⁵ος
μεν
κρινει
ημεραν
παρ
ημεραν
ος
δε
κρινει
πασαν
ημεραν
εκαστος
εν
τω
ιδιω
νοι
πληροφορεισθω
⁶ο
φρονων
την
ημεραν
κυριω
φρονει

και
ο
μη
φρονων
την
ημεραν
κυριω
ου
φρονει
και
ο
εσθιων
κυριω
εσθιει
ευχαριστη
γαρ
τω
θεω
και
ο
μη
εσθιων
κυριω
ουκ
εσθιει
και
ευχαριστη
τω
θεω
⁷ ουδεις
γαρ
ημων
εαυτω
ζη
και
ουδεις
εαυτω
αποθνησκει
⁸ εαν

τε
γαρ
ζωμεν
τω
κυριω
ζωμεν
εαν
τε
αποθνησκωμεν
τω
κυριω
αποθνησκομεν
εαν
τε
ουν
ζωμεν
εαν
τε
αποθνησκωμεν
του
κυριου
εσμεν
⁹ εις
τουτο
γαρ
χριστος
και
απεθανεν
και
ανεστη
και
εζησεν
ινα
και
νεκρων
και
ζωντων
κυριευση

10 συ
δε
τι
κρινεις
τον
αδελφον
σου
η
και
συ
τι
εξουθενεις
τον
αδελφον
σου
παντες
γαρ
παραστησομεθα
τω
βηματι
του
χριστου
11 γεγραπται
γαρ
ζω
εγω
λεγει
κυριος
οτι
εμοι
καμψει
παν
γονυ
και
πασα
γλωσσα
εξομολογησεται
τω

θεω
¹² αρα
ουν
εκαστος
ημων
περι
εαυτου
λογον
δωσει
τω
θεω
¹³ μηκετι
ουν
αλληλους
κρινωμεν
αλλα
τουτο
κρινατε
μαλλον
το
μη
τιθεναι
προσκομμα
τω
αδελφω
η
σκανδαλον
¹⁴ οιδα
και
πεπεισμαι
εν
κυριω
ιησου
οτι
ουδεν
κοινων
δι
αυτου

ει
μη
τω
λογιζομενω
τι
κοινων
ειναι
εκεινω
κοινων
¹⁵ ει
δε
δια
βρωμα
ο
αδελφος
σου
λυπειται
ουκετι
κατα
αγαπην
περιπατεις
μη
τω
βρωματι
σου
εκεινον
απολλυε
υπερ
ου
χριστος
απεθανεν
¹⁶ μη
βλασφημεισθω
ουν
υμων
το
αγαθον
¹⁷ ου
γαρ

ΕΣΤΙΝ
ἡ
βασιλεια
του
θεου
βρωσις
και
ποσις
αλλα
δικαιοσυνη
και
ειρηνη
και
χαρα
εν
πνευματι
αγιω
¹⁸ ο
γαρ
εν
τουτοις
δουλευων
τω
χριστω
ευαρεστος
τω
θεω
και
δοκιμος
τοις
ανθρωποις
¹⁹ αρα
ουν
τα
της
ειρηνης
διωκωμεν
και

τα
της
οικοδομης
της
εις
αλληλους
²⁰μη
ενεκεν
βρωματος
καταλυε
το
εργον
του
θεου
παντα
μεν
καθαρα
αλλα
κακον
τω
ανθρωπω
τω
δια
προσκομματος
εσθιοντι
²¹καλον
το
μη
φαγειν
κρεα
μηδε
πειν
οινον
μηδε
εν
ω
ο
αδελφος

σου
προσκοπτει
η
σκανδαλιζεται
η
ασθενει
²² συ
πιστιν
εχεις
κατα
σεαυτον
εχε
ενωπιον
του
θεου
μακαριος
ο
μη
κρινων
εαυτον
εν
ω
δοκιμαζει
²³ ο
δε
διακρινομενος
εαν
φαγη
κατακεκριται
οτι
ουκ
εκ
πιστεως
παν
δε
ο
ουκ
εκ
πιστεως

αμαρτια
εστιν
²⁴ (16:25) τω
δε
δυναμενω
υμας
στηριξαι
κατα
το
ευαγγελιον
μου
και
το
κηρυγμα
ιησου
χριστου
κατα
αποκαλυψιν
μυστηριου
χρονις
αιωνις
σεσιγημενου
²⁵ (16:26) φανερωθεντος
δε
νυν
δια
τε
γραφων
προφητικων
κατ
επιταγην
του
αιωνιου
θεου
εις
υπακοην
πιστεως
εις

παντα
τα
εθνη
γνωρισθεντος
²⁶ (16:27) μονω
σοφω
θεω
δια
ιησου
χριστου
ω
η
δοξα
εις
τους
αιωνας
αμην

15

¹ οφειλομεν
δε
ημεις
οι
δυνατοι
τα
ασθενηματα
των
αδυνατων
βασταζειν
και
μη
εαυτοις
αρεσκειν
² εκαστος
ημων
τω
πλησιον
αρεσκετω

εις
το
αγαθον
προς
οικοδομην
³ και
γαρ
ο
χριστος
ουχ
εαυτω
ηρεσεν
αλλα
καθως
γεγραπται
οι
ονειδισμοι
των
ονειδιζοντων
σε
επεπεσον
επ
εμε
⁴ οσα
γαρ
προεγραφη
εις
την
ημετεραν
διδασκαλιαν
προεγραφη
ινα
δια
της
υπομονης
και
δια
της

παρακλησεως
των
γραφων
την
ελπιδα
εχωμεν
⁵ ο
δε
θεος
της
υπομονης
και
της
παρακλησεως
δωη
υμιν
το
αυτο
φρονειν
εν
αλληλοις
κατα
χριστον
ιησουν
⁶ ινα
ομοθυμαδον
ενι
στοματι
δοξαζητε
τον
θεον
και
πατερα
του
κυριου
ημων
ιησου

χριστου
⁷ διο
προσλαμβανεσθε
αλληλους
καθως
και
ο
χριστος
προσελαβετο
υμας
* εις
δοξαν
θεου
⁸ λεγω
δε
χριστον
ιησουν
διακονον
γεγενησθαι
περιτομης
υπερ
αληθειας
θεου
εις
το
βεβαιωσαι
τας
επαγγελιας
των
πατερων
⁹ τα
δε
εθνη
υπερ
ελεους

* 15:7 υμας Variant: ημας

δοξασαι
τον
θεον
καθως
γεγραπται
δια
τουτο
εξομολογησομαι
σοι
εν
εθνεσιν
και
τω
ονοματι
σου
ψαλω
¹⁰ και
παλιν
λεγει
ευφρανθητε
εθνη
μετα
του
λαου
αυτου
¹¹ και
παλιν
αινειτε
τον
κυριον
παντα
τα
εθνη
και
επαινεσατε
αυτον
παντες
οι

λαοι
¹² και
παλιν
ησαιας
λεγει
εσται
η
ριζα
του
ιησου
και
ο
ανισταμενος
αρχειν
εθνων
επ
αυτω
εθνη
ελπιουσιν
¹³ ο
δε
θεος
της
ελπιδος
πληρωσαι
υμας
πασης
χαρας
και
ειρηνης
εν
τω
πιστευειν
εις
το
περισσευειν
υμας
εν

τη
ελπιδι
εν
δυναμει
πνευματος
αγιου
¹⁴ πεπεισμαι
δε
αδελφοι
μου
και
αυτος
εγω
περι
υμων
οτι
και
αυτοι
μεστοι
εστε
αγαθωσυνης
πεπληρωμενοι
πασης
γνωσεως
δυναμενοι
και
αλλους
νουθετειν
¹⁵ τολμηροτερον
δε
εγραψα
υμιν
αδελφοι
απο
μερους
ως
επαναμιμνησκων
υμας

δια
την
χαριν
την
δοθεισαν
μοι
υπο
του
θεου
¹⁶ εις
το
ειναι
με
λειτουργον
ιησου
χριστου
εις
τα
εθνη
ιερουργουντα
το
ευαγγελιον
του
θεου
ινα
γενηται
η
προσφορα
των
εθνων
ευπροσδεκτος
ηγιασμενη
εν
πνευματι
αγιω
¹⁷ εχω
ουν
καυχησιν
εν

χριστω
ιησου
τα
προς
τον
θεον
¹⁸ ου
γαρ
τολμησω
λαλειν
τι
ων
ου
κατειργασατο
χριστος
δι
εμου
εις
υπακοην
εθνων
λογω
και
εργω
¹⁹ εν
δυναμει
σημειων
και
τερατων
εν
δυναμει
πνευματος
θεου
ωστε
με
απο
ιερουσαλημ
και
κυκλω

μεχρι
του
ιλλυρικου
πεπληρωκεναι
το
ευαγγελιον
του
χριστου
²⁰ ουτως
δε
φιλοτιμουμενον
ευαγγελιζεσθαι
ουχ
οπου
ωνομασθη
χριστος
ινα
μη
επ
αλλοτριον
θεμελιον
οικοδομω
²¹ αλλα
καθως
γεγραπται
οις
ουκ
ανηγγελη
περι
αυτου
οψονται
και
οι
ουκ
ακηκοασιν
συνησουσιν
²² διο
και

ενεκοπτομην
τα
πολλα
του
ελθειν
προς
υμας
²³ νυνι
δε
μηκετι
τοπον
εχων
εν
τοις
κλιμασιν
τουτοις
επιποθιαν
δε
εχων
του
ελθειν
προς
υμας
απο
πολλων
ετων
²⁴ ως
εαν
πορευωμαι
εις
την
σπανιαν
ελευσομαι
προς
υμας
ελπιζω
γαρ
διαπορευομενος

θεασασθαι
υμας
και
υφ
υμων
προπεμφθηναι
εκει
εαν
υμων
πρωτον
απο
μερους
εμπλησθω
²⁵ νυνι
δε
πορευομαι
εις
ιερουσαλημ
διακονων
τοις
αγιοις
²⁶ ευδοκησαν
γαρ
μακεδονια
και
αχαια
κοινωνιαν
τινα
ποιησασθαι
εις
τους
πτωχους
των
αγιων
των
εν
ιερουσαλημ
²⁷ ευδοκησαν

γάρ
και
οφειλεται
αυτων
εισιν
ει
γάρ
τοις
πνευματικους
αυτων
εκοινωνησαν
τα
εθνη
οφειλουσιν
και
εν
τοις
σαρκικους
λειτουρησαι
αυτοις
²⁸ τουτο
ουν
επιτελεσας
και
σφραγισαμενος
αυτοις
τον
καρπον
τουτον
απελευσομαι
δι
υμων
εις
την
σπανιαν
²⁹ οίδα
δε
οτι

ερχομενος
προς
υμας
εν
πληρωματι
ευλογιας
του
ευαγγελιου
του
χριστου
ελευσομαι
³⁰ παρακαλω
δε
υμας
αδελφοι
δια
του
κυριου
ημων
ιησου
χριστου
και
δια
της
αγαπης
του
πνευματος
συναγωνισασθαι
μοι
εν
ταις
προσευχαις
υπερ
εμου
προς
τον
θεον
³¹ ινα

ρυσθω
απο
των
απειθουντων
εν
τη
ιουδαια
και
ινα
η
διακονια
μου
η
εις
ιερουσαλημ
ευπροσδεκτος
γενηται
τοις
αγιοις
³² ινα
εν
χαρα
ελθω
προς
υμας
δια
θεληματος
θεου
και
συναναπαυσωμαι
υμιν
³³ ο
δε
θεος
της
ειρηνης
μετα
παντων

υμων
αμην

16

¹ συνιστημι

δε

υμιν

φοιβην

την

αδελφην

ημων

ουσαν

διακονον

της

εκκλησιας

της

εν

κεγχραις

² ινα

αυτην

προσδεξησθε

εν

κυριω

αξιως

των

αγιων

και

παραστητε

αυτη

εν

ω

αν

υμων

χρηζη

πραγματι

και

γαρ αυτη 846 P-NSF προστατις

πολλων
εγενηθη
και
αυτου
εμου
³ ασπασασθε
πρισκαν
* και
ακυλαν
τους
συνεργους
μου
εν
χριστω
ιησου
⁴ οιτινες
υπερ
της
ψυχης
μου
τον
εαυτων
τραχηλον
υπεθηκαν
οις
ουκ
εγω
μονος
ευχαριστω
αλλα
και
πασαι
αι
εκκλησιαι
των
εθνων
⁵ και

* **16:3** πρισκαν Variant: πρισκιλλαν

την
κατ
οικον
αυτων
εκκλησιαν
ασπασασθε
επαινετον
τον
αγαπητον
μου
ος
εστιν
απαρχη
της
αχαιας
εις
χριστον
⁶ ασπασασθε
μαριαμ
ητις
πολλα
εκοπιασεν
εις
ημας
⁷ ασπασασθε
ανδρονικον
και
ιουνιαν
τους
συγγενεις
μου
και
συναιχμαλωτους
μου
οιτινες
εισιν
επισημοι
εν

τοις
αποστολοις
οι
και
προ
εμου
γεγονασιν
εν
χριστω
⁸ ασπασασθε
αμπλιαν
τον
αγαπητον
μου
εν
κυριω
⁹ ασπασασθε
ουρβανον
τον
συνεργον
ημων
εν
χριστω
και
σταχυν
τον
αγαπητον
μου
¹⁰ ασπασασθε
απελλην
τον
δοκιμον
εν
χριστω
ασπασασθε
τους
εκ
των

αριστοβουλου

¹¹ ασπασασθε

ηρωδιωνα

τον

συγγενη

μου

ασπασασθε

τους

εκ

των

ναρκισσου

τους

οντας

εν

κυριω

¹² ασπασασθε

τρυφαιναν

και

τρυφωσαν

τας

κοπιωσας

εν

κυριω

ασπασασθε

περσιδα

την

αγαπητην

ητις

πολλα

εκοπιασεν

εν

κυριω

¹³ ασπασασθε

ρουφον

τον

εκλεκτον

εν

κυριω

και
την
μητερα
αυτου
και
εμου
¹⁴ ασπασασθε
ασυγκριτον
φλεγοντα
ερμαν
πατροβαν
ερμην
και
τους
συν
αυτοις
αδελφους
¹⁵ ασπασασθε
φιλολογον
και
ιουλιαν
νηρεα
και
την
αδελφην
αυτου
και
ολυμπαν
και
τους
συν
αυτοις
παντας
αγιους
¹⁶ ασπασασθε
αλληλους
εν
φιληματι

αγιω
ασπαζονται
υμας
αι
εκκλησiai
του
χριστου
¹⁷ παρακαλω
δε
υμας
αδελφοι
σκοπειν
τους
τας
διχοστασιας
και
τα
σκανδαλα
παρα
την
διδαχην
ην
υμεις
εμαθετε
ποιουντας
και
εκκλινατε
απ
αυτων
¹⁸ οι
γαρ
τοιουτοι
τω
κυριω
ημων
ιησου
χριστω
ου

δουλευουσιν
αλλα
τη
εαυτων
κοιλια
και
δια
της
χρηστολογιας
και
ευλογιας
εξαπατωσιν
τας
καρδιας
των
ακακων
¹⁹η
γαρ
υμων
υπακοη
εις
παντας
αφικετο
χαιρω
ουν
το
εφ
υμιν
θελω
δε
υμας
σοφους
μεν
ειναι
εις
το
αγαθον
ακεραιους

δε
εις
το
κακον
²⁰ ο
δε
θεος
της
ειρηνης
συντριψει
τον
σαταναν
υπο
τους
ποδας
υμων
εν
ταχει
η
χαρις
του
κυριου
ημων
ιησου
χριστου
μεθ
υμων
²¹ ασπαζονται
υμας
τιμοθεος
ο
συνεργος
μου
και
λουκιος
και
ιασων
και

σωσιπατρος
οι
συγγενεις
μου
²² ασπαζομαι
υμας
εγω
τερτιος
ο
γραψας
την
επιστολην
εν
κυριω
²³ ασπαζεται
υμας
γαιος
ο
ξενος
μου
και
της
εκκλησιας
ολης
ασπαζεται
υμας
εραστος
ο
οικονομος
της
πολεως
και
κουαρτος
ο
αδελφος
²⁴ η
χαρις
του

κυριου
ημων
ιησου
χριστου
μετα
παντων
υμων
αμην

Ἡ Καινή Διαθήκη
The Greek New Testament according to the Byzantine Text
form. 2000 Revision.

Public Domain

Language: Ελληνική (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2021-04-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Sep 2021 from source files dated 19 Aug 2021

b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e